

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

מקרא-key:	מאן דאמר	מ	ג	כ	ה	ז	ח	ט	י	כ	א
חגיגה-חומר בקודש											
מימרא											
חומר בתרומה, שביהודה נאמנין על טהרת יין ושמן כל ימות השנה, ובשעת הגיתות והבדים - אף על התרומה.										■	כד:
עברו הגיתות והבדים והביאו לו חבית של יין של תרומה - לא יקבלנה ממנו, אבל מניחה לגת הבאה.										■	כד:
ואם אמר לו: הפרשתי לתוכה רביעית קדש - נאמן.										■	כד:
כדי יין וכדי שמן המדומעות - נאמנין עליהם בשעת הגיתות והבדים, וקודם לגיתות שבעים יום.										■	כה.
ביהודה - אין, ובגליל - לא. מאי טעמא?										^	כה.
מפני שרצועה של כותים מפסקת ביניהן.	ריש לקיש:									!	כה.
וניתיב בשידה תיבה ומגדל										ז	כה.
הא מני - רבי היא, דאמר: אהל זרוק לאו שמיה אהל.	[רבי]									!	כה.
הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל, רבי מטמא	דתניא: [רבי]									!	כה.
מטהר.	רבי יוסי ברבי יהודה									!	כה.
וליתיה בכלי חרס המוקף צמיד פתיל										ז	כה.
שונין, אין הקדש ניצול בצמיד פתיל.	רבי אליעזר:									!	כה.
אין חטאת ניצלת בצמיד פתיל	והתניא:									ז	כה.
מאי לאו, הא קדש ניצול										■	כה.
לא, הא מים שאינן מקודשים ניצולין בצמיד פתיל.										!	כה.
חברייא מדכן בגלילא	והאמר עולא:									ז	כה.
מניחין, ולכשיבא אליהו ויטהרנה.										!	כה.
ובשעת הגיתות נאמנין אף על התרומה.										■	כה.
הגומר זיתיו - ישיר קופה אחת, ויתננה לעני כהן [לעני כהן]	ורמינהי:									ז	כה.
לא קשיא: הא - בחרפי, הא - באפלי.	רב נחמן:									!	כה.
כגון מאי? - כאותן של בית אביך.	אמר ליה רב אדא בר אהבה:									■	כה.
בגלילא שנו.	רב יוסף:									!	כה.
עבר הירדן והגליל - הרי הן כיהודה, נאמנין על היין בשעת היין, ועל השמן בשעת השמן. אבל לא על היין בשעת השמן, ולא על השמן בשעת היין	איתיביה אביי:									ז	כה.
אלא מחזורתא כדשנין מעיקרא.										!	כה.
עברו הגיתות והבדים והביאו לו חבית של יין לא יקבלנה הימנו, אבל מניחה לגת הבאה.										■	כה.
עבר וקיבלה, מהו שיניחנה לגת הבאה?	בעו מיניה מרב ששת:									^	כה.
תניתוה, חבר ועם הארץ שירשו את אביהם עם הארץ, יכול לומר לו: טול אתה חטין שבמקום פלוני, ואני חטין שבמקום פלוני. טול אתה יין שבמקום פלוני, ואני יין שבמקום פלוני. אבל לא יאמר לו: טול אתה לח ואני יבש, טול אתה חטין ואני שעורים.	אמר להו: [רב ששת]									!	כה.
אותו חבר שורף הלח ומניח את היבש.	ותני עלה:									!	כה.
אמאי? יניחנה לגת הבאה										!	כה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

מקרא-key:		Talmud Navigator											
חגיגה-חומר בקודש	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בדבר שאין לו גת.												◇	כה:
ויניחנו לרגל												!	כה:
בדבר שאינו משתמר לרגל.												◇	כה:
ואם אמר הפרשתי לתוכה רביעית קדש נאמן.												■	כה: <
מודין בית שמאי ובית הלל שבודקין לעושי פסח, ואין בודקין לאוכלי תרומה.	תנן התם: [ב"ש וב"ה]											◇	כה:
מאי בודקין?												^	כה:
מנפח אדם בית הפרס והולך.	רב יהודה אמר שמואל:											!	כה:
בית הפרס שנדש טהור לעושי פסח, לא העמידו דבריהן במקום כרת. לאוכלי תרומה - העמידו דבריהן במקום מיתה.	ורבי חייא בר אבא משמיה דעולא:											!	כה:
בדק לפסחו, מהו שיאכל בתרומתו?	איבעיא להו:											^	כה:
בדק לפסחו מותר לאכול בתרומתו	עולא:											◇ !	כה:
בדק לפסחו - אסור לאכול בתרומתו.	רבה בר עולא:											◇ !	כה:
לא תפלוג עליה דעולא, דתנן כוותיה: ואם אמר: הפרשתי לתוכה רביעית קדש - נאמן. אלמא: מדמהימן אקדש - מהימן נמי אתרומה, הכא נמי: מדמהימן אפסח - מהימן נמי אתרומה.	אמר ליה ההוא סבא:											◇	כה:
כדי יין וכדי שמן כו'.												■	כה: <
אין נאמנין לא על הקנקנים ולא על התרומה.	תנא:											◇	כה:
קנקנים דמאי?												^	כה:
אי קנקנים דקדש												!	כה:
מיגו דמהימן אקדש, מהימן נמי אקנקנים												◇	כה:
אלא קנקנים דתרומה												!	כה:
פשיטא השתא אתרומה לא מהימן - אקנקנים מהימן?												◇	כה:
אלא בריקנים דקדש ובשאר ימות השנה, ובמלאין דתרומה ובשעת הגיתות.												!	כה:
כדי יין וכדי שמן המדומעות.	תנן:											◇	כה:
מאי לאו מדומעות דתרומה?												◇	כה:
מדומעות דקדש.	דבי רבי חייא:											!	כה:
ומי איכא דימוע לקדש?												◇	כה:
במטהר את טבלו ליטול ממנו נסכים.	דבי רבי אלעאי:											!	כה:
קודם לגיתות שבעים יום												■	כה: <
שמע מינה: דינא הוא דעילויה אריסא למיטרח אגולפי שבעים יומין מקמי מעצרתא.	אביי:											◇	כה:
מן המודיעים ולפנים - נאמנין על כלי חרס, מן המודיעים ולחוץ - אין נאמנין.												■	כה:
כיצד?												◇	כה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

חגיגה-חומר בקודש		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מימרא				Talmud Navigator														
הקדר שהוא מוכר הקדרות נכנס לפנים מן המודיעים, הוא הקדר והן הקדרות והן הלוקחין - נאמן, יצא - אינו נאמן.																		כה:
מודיעים, פעמים כלפנים, פעמים כלחוץ.	תנא:																	כה:
כיצד?																		כה:
קדר יוצא וחבר נכנס - כלפנים, שניהן נכנסין או שניהן יוצאין - כלחוץ.																		כה:
הקדר שמכר את הקדירות ונכנס לפנים מן המודיעים.	אביי: אף אנן נמי תנינא:																	כו.
טעמא - דלפנים מן המודיעים, הא מודיעים גופה - לא מהימן																		כו.
יצא - אינו נאמן	אימא סיפא:																	כו.
הא מודיעים גופה - נאמן																		כו.
אלא לאו שמע מינה: כאן - בקדר יוצא וחבר נכנס, כאן - בששניהן יוצאין או שניהן נכנסין שמע מינה.																		כו.
נאמנין בכלי חרס הדקין לקודש.	תנא:																	כו.
והוא שניטלין בידו אחת.	ריש לקיש:																	כו.
אפילו שאין ניטלין בידו אחת.	רבי יוחנן:																	כו.
לא שנו אלא ריקנין, אבל מלאין - לא.	ריש לקיש:																	כו.
אפילו מלאים, ואפילו אפיקרסותו לתוכו.	רבי יוחנן:																	כו.
ומודה רבי יוחנן במשקין עצמן שהן טמאין. ואל תתמה, שהרי לגין מלא משקין, - לגין טמאין טומאת שבעה ומשקין טהורין.	רבא:																	כו.
הגבאין שנכנסו לתוך הבית, וכן הגנבים שהחזירו את הכלים, נאמנין לומר לא נגענו																		כו.
ובירושלים נאמנין על הקודש, ובשעת הרגל אף על התרומה.																		כו.
הגבאין שנכנסו לתוך הבית, הבית כולו טמא	ורמינהי:																	כו.
לא קשיא: הא - דאיכא נכרי בהדיהו, הא - דליכא נכרי בהדיהו.																		כו.
אם יש נכרי עמהן - נאמנין לומר לא נכנסו אבל אין נאמנים לומר נכנסו אבל לא נגענו.	דתנן:																	כו.
וכי איכא נכרי בהדיהו מאי הוי?																		כו.
אימת נכרי עליהן	חד אמר: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]																	כו.
אימת מלכות עליהן.	חד אמר: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]																	כו.
מאי בינייהו?																		כו.
איכא בינייהו נכרי שאינו חשוב.																		כו.
וכן הגנבים שהחזירו את הכלים.																		כו.
הגנבים שנכנסו לתוך הבית - אינו טמא אלא מקום דריסת רגלי הגנבים	ורמינהי:																	כו.
כשעשו תשובה.	רב פנחס משמיה דרבה:																	כו.
דיקא נמי, דקתני שהחזירו את הכלים, שמע מינה.																		כו.

■ מינ
? קוש
^ שא
! תירו
■ ראי

Talmud Navigator

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ

						■	<	כ.
תנא:						■	◇	כ.
						^		כ.
						!	◇	כ.
						■	<	כ.
						^		כ.
רבי יהו						!	◇	כ.
[רבי ז]						◇	■	כ.
חכמים:						◇	■	כ.
						○	◇	כ.
פתח חזו						^	◇	כ.
אמר לי						!		כ.
אמר לי						?		כ.
אמר לי						!	◇	כ.
נימא כו						◇	■	?
ותניא א						◇	■	?
						■	?	כ.
						!	◇	כ.
						?		כ.
						!	◇	כ.
						■		כ.
[ת"ק]						◇	■	כ.
רבי יהו						◇	■	כ.
תנא:						■	◇	כ.
						■		כ.
						■		כ:
[רבי א]						◇	■	כ:
חכמים:						◇	■	כ:
תנא:						■	◇	כ:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

מקרא-key:		Talmud Navigator											
חגיגה-חומר בקודש	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ותנא דידן, מאי טעמא לא תני מנורה?													כז:
שלחן - כתיב ביה תמיד, מנורה לא כתיב בה תמיד.													כז:
ואידך													כז:
כיון דכתיב (שמות כ"ו) ואת המנרה נכח השלחן - כמאן דכתיב בה תמיד דמי.		[אידך]											כז:
ואידך													כז:
ההוא לקבוע לה מקום הוא דאתא.		[אידך]											כז:
תיפוק לי דכלי עץ העשוי לנחת הוא, וכל כלי עץ העשוי לנחת לא מטמא, מאי טעמא - דומיא דשק בעינן, מה שק מיטלטל מלא וריקם - אף כל מיטלטל מלא וריקם?													כז:
האי נמי מיטלטל מלא וריקם הוא, כדריש לקיש.													כז:
מאי דכתיב (ויקרא כ"ד) על השלחן הטהר - מכלל שהוא טמא. ואמאי? כלי עץ העשוי לנחת הוא, ואינו מקבל טומאה אלא מלמד שמגביהין אותו, ומראין בו לעולי רגלים לחם הפנים, ואומרים להם: ראו חיבתכם לפני המקום, סילוקו כסידורו.		דאמר ריש לקיש:											כז:
נס גדול נעשה בלחם הפנים - כסידורו כך סילוקו, שנאמר (שמואל א' כ"א) לשום לחם חם ביום הלקחו.		דאמר רבי יהושע בן לוי:											כז:
ותיפוק לי משום ציפוי													כז:
השלחן והדולפקי שנפחתו או שחיפן בשייש, ושייר בהם מקום הנחת כוסות - טמא.		דהתנן: [ת"ק]											כז:
מקום הנחת החתיכות.		רבי יהודה:											כז:
וכי תימא שאני עצי שטים דחשיבי ולא בטלי													כז:
לא שנו אלא בכלי אכסלגים הבאין ממדינת הים, אבל בכלי מסמים - לא בטלי, שפיר.		הניחא לריש לקיש, דאמר:											כז:
אפילו בכלי מסמים נמי בטלי, מאי איכא למימר?		אלא לרבי יוחנן, דאמר:											כז:
וכי תימא: כאן - בציפוי עומד, כאן - בציפוי שאינו עומד													כז:
בציפוי עומד או בציפוי שאינו עומד, בחופה את לבזבזיו או בשאינו חופה את לבזבזיו		הא בעא מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן:											כז:
לא שנו בציפוי עומד, ולא שנו בציפוי שאינו עומד, לא שנו בחופה את לבזבזיו ולא שנו בשאינו חופה את לבזבזיו		ואמר ליה: [רבי יוחנן]											כז:
אלא: שאני שלחן דרחמנא קרייה עץ, דכתיב (יחזקאל מ"א) המזבח עץ שלש אמות גבוה וארכו שתים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'.													כז:
פתח במזבח וסיים בשלחן.													כז:
בזמן שבית המקדש קיים מזבח מכפר על אדם, עכשיו - שלחנו של אדם מכפר עליו.		רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו:											כז:
כל הכלים שהיו במקדש טעונין טבילה, חוץ ממזבח הזהב, ומזבח הנחשת, מפני שהן כקרקע, דברי רבי אליעזר.		[רבי אליעזר]											כז:
מזבח הנחושת - דכתיב (שמות כ') מזבח אדמה תעשה לי													כז:
מזבח הזהב - דכתיב (במדבר ג') המנרה והמזבחת איתקוש מזבחות זה לזה.													כז:
מפני שהן מצופין		חכמים:											כז:
אדרבה, כיון דמצופין נינהו מיטמאן													כז:
אימא: וחכמים מטמאין מפני שהן מצופין.													כז:
רבנן לרבי אליעזר קאמרי: מאי דעתך, משום דמצופין - מיבטל בטיל צפויין גבייהו.		ואיבעית אימא:											כז:

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- < story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא ■ challenge-קושיא-? ◊ question-שאלה-^ answer-תירוק-! ◊ proof-ראיה-■</p>
---	--

חגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
<p>תלמידי חכמים אין אור של גיהנם שולטת בהן, קל וחומר מסלמנדרא ומה סלמנדרא שתולדת אש היא - הסך מדמה אין אור שולטת בו, תלמידי חכמים, שכל גופן אש, דכתיב (ירמיהו כ"ג) הלוא כה דברי כאש נאם ה' - על אחת כמה וכמה.</p>	<p>רבי אבהו אמר רבי אלעזר:</p>									◊		■	◊	כז.		
<p>אין אור של גיהנם שולטת בפושעי ישראל, קל וחומר ממזבח הזהב מה מזבח הזהב שאין עליו אלא כעובי דינר זהב, כמה שנים אין האור שולטת בו, פושעי ישראל שמלאין מצות כרמון, דכתיב (שיר השירים ד') כפלח הרמון רקתך, אל תקרי רקתך אלא רקנין שבך - על אחת כמה וכמה.</p>	<p>ריש לקיש:</p>											◊		■	◊	כז.
<p>הדרן עלך חומר בקודש וסליקא לה מסכת חגיגה</p>													◊			

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p> <p>מקרא-key:</p>

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
חמש עשרה נשים - פטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן היבום, עד סוף העולם ואלו הן:																
בתו, ובת בתו, ובת בנו																
בת אשתו, ובת בנה, ובת בתה																
חמותו, ואם חמותו, ואם חמיו																
אחותו מאמו, ואחות אמו, ואחות אשתו, ואשת אחיו מאמו, ואשת אחיו שלא היה בעולם, וכלתו																
הרי אלו פטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן הייבום, עד סוף העולם.																
וכולן אם מתו, או מיאנו, או נתגרשו, או שנמצאו אילונית - צרותיהן מותרות ואי אתה יכול לומר בחמותו ובאם חמותו ובאם חמיו שנמצאו אילונית או שמיאנו.																
כיצד פטרות צרותיהן? היתה בתו, או אחת מכל העריות האלו נשואות לאחיו, ולו אשה אחרת, ומת - כשם שבתו פטורה, כך צרתה פטורה																
הלכה צרת בתו ונשאת לאחיו השני, ולו אשה אחרת, ומת - כשם שצרת בתו פטורה, כך צרת צרתה פטורה, אפילו הן מאה.																
כיצד אם מתו - צרותיהן מותרות? היתה בתו, או אחת מכל העריות האלו נשואות לאחיו, ולו אשה אחרת, מתה בתו או נתגרשה ואח"כ מת אחיו - צרתה מותרת.																
וכל היכולה למאן ולא מיאנה - צרתה חולצת ולא מתייבמת.																
מכדי כולו מאחות אשה ילפינן, ליתני אחות אשה ברישא																
וכ"ת, תנא חומרי חומרי נקט, ור"ש היא																
שריפה חמורה	דאמר: [רבי שמעון]															
אי הכי, ליתני חמותו ברישא, דעיקר שריפה בחמותו כתיבא																
ועוד, בטר חמותו ליתני כלתו, דבטר שריפה - סקילה חמורה																
אלא, בתו כיון דאתיא מדרשא - חביבא ליה.																
כולהו נמי מדרשא אתן																
נהי דלענין ייבום אתיין מדרשא, עיקר איסוריהו בהדיא כתיב בהו, בתו עיקר איסורא מדרשא																
אתיא (ויקרא י"ח) הנה (ויקרא י"ח) הנה, אתיא (ויקרא י"ח) זמה (ויקרא כ') זמה.	דאמר רבא, אמר לי רב יצחק בר אבדימי:															
השתא דאמרת: כל מלתא דאתיא מדרשא חביבא ליה, ליתני לאחות אשה לבסוף																
אידי דאיירי באיסור אחותא, תנא אחות אשתו.																
וליתנייא להאי בבא לבסוף																
אלא, תנא קודם קודם נקט, תנא בתו ובת בתו ובת בתו ובת בתו, ואידי דתנא שלשה דורות למטה דידיה - תנא נמי שלשה דורות למטה דידיה, ואידי דתנא שלשה דורות למטה דידיה - תנא שלשה דורות למטה דידיה, תנא נמי שלשה דורות למטה דידיה, ואידי דתנא שלשה דורות למטה דידיה - תנא שלשה דורות למטה דידיה.																
ומאי איריא דתנא פטרות? ליתני אוסרות																
אי תנא אוסרות, הוה אמינא אסור לייבם, אבל מיחליץ חלצה, קמ"ל.																
וליתני אסורה לחלוץ																
מאי קעביד?																
אלמה לא? אם אתה אומר חולצת - מתייבמת																

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים	מאן דאמר	Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כיון דבמקום מצוה הוא דאסירה צרה, ושלא במקום מצוה שריא, משום הכי תני פוטרות.											!	◇	ג.
ומאי איריא דתני מן החליצה ומן הייבום? ליתני מן הייבום לחודיה.											!	◇	ג.
אי תנא מן הייבום, הוה אמינא מיחליץ חליצה, יבומי לא מייבמה, קמ"ל: כל העולה לייבום - עולה לחליצה, וכל שאינו עולה לייבום - אינו עולה לחליצה.											!	◇	ג.
וליתני מן הייבום ומן החליצה, א"נ מן החליצה לחודה.											!	◇	ג.
אבא שאול היא											!		ג.
מצות חליצה קודמת למצות ייבום.	דאמר: [אבא שאול]										!	◇	ג.
מנינא דרישא למעוטי מאי, ומנינא דסיפא למעוטי מאי?											!	◇	ג.
למעוטי דרב ודרב אסי.											!	◇	ג.
לרב ולרב אסי למעוטי מאי?											!		ג.
אי סבירא להו דהדדי - חדא למעוטי צרת ממאנת, וחדא למעוטי צרת מחזיר גרושתו, ואי לא סבירא להו דהדדי - חדא למעוטי דחבריה, וחדא למעוטי או צרת ממאנת או צרת מחזיר גרושתו.											!	◇	ג.
לרב ולרב אסי, ליתנינהו											!	◇	ג.
לפי שאינה בצרת צרה.											!	◇	ג.
מנה"מ?											!	◇	ג.
(ויקרא י"ז) אשה אל אחותה לא תקדח לצורח לגלות ערותה עליה בזה"ש עליה מה"ת ל"ל לפי שנאמר (דברים כ"ה) יבמה יבא עליה, שומע אני אפ"ל באחת מכל עריות האמורות בתורה הכתוב מדבר, נאמר כאן יבמה ויבמה ללבו עליה, א"ל ללבו באחת מיניה, ויבמה באחת מיניה, ויבמה באחת מיניה, ויבמה באחת מיניה, ויבמה באחת מיניה.	דת"ר:										!	◇	ג.
ואין לי אלא היא, צרתה מניין?											!	◇	ג.
ת"ל: לצרור.											!	!	ג.
ואין לי אלא צרתה, צרת צרתה מניין?											!	◇	ג.
ת"ל: לצרור, ולא לצור.											!	!	ג.
ואין לי אלא אחות אשה, שאר עריות מניין?											!	◇	ג.
אמרת: מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה, וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת - ואסורה ליבם, אף כל שהיא ערוה, וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת - אסורה ליבם.											!	!	ג.
ואין לי אלא הן, צרותיהן מניין?											!	◇	ג.
אמרת: מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה, וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת, ואסורה ליבם - וצרתה אסורה, אף כל שהיא ערוה, וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת, ואסורה ליבם - צרתה אסורה.											!	!	ג.
חמש עשרה נשים - פוטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן הייבום, עד סוף העולם.	מכאן אמרו חכמים:										!		ג.
יכול שאני מרבה אף שש עריות חמורות מאלו, שיהו צרותיהם אסורות?											!	◇	ג.
אמרת: מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה, וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת, ואפ"ל ליבא לאחים ואסורה ליבם - וצרתה אסורה, אף כל שהיא ערוה, וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת, וצרתה אסורה ליבם - וצרתה אסורה ליבם - וצרתה אסורה ליבם - וצרתה אסורה ליבם.											!	◇	ג.
אזהרה שמענו, עונש מניין?											!		ג.
אמר קרא: (ויקרא י"ח) כי כל אשר יעשה מכל התועבות וגו'.											!		ג.
טעמא דכתב רחמנא עליה, הא לאו הכי, ה"א אחות אשה מייבמת, מאי טעמא? דאמרינן: אתי עשה ודחי לא תעשה.											!	◇	ג.
אימר דאמרינן אתי עשה ודחי לא תעשה - לא תעשה גרידא, לא תעשה שיש בו כרת מי דחי?											!	◇	ג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
--	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ותו, לא תעשה גרידא מנלן דדחי?											◇	ג
דכתיב: (דברים כ"ב) לא תלבש שעטנו, גדילים תעשה לך											◇	ד
סמוכים מן התורה מנין? שנאמר: (תהלים קי"א) סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר	ואמר רבי אלעזר:										◇	ד
מנין ליבמה שנפלה לפני מוכה שחין, שאין חוסמין אותה? שנאמר: (דברים כ"ה) לא תחסום שור בדישו, וסמיך ליה: כי ישבו אחים יחדיו	ואמר רבי אלעזר										◇	ד
אפילו למאן דלא דריש סמוכים בעלמא, במשנה תורה דריש, דהא ר' יהודה בעלמא לא דריש, ובמשנה תורה דריש.	ואמר רב יוסף:										◇	ד
ובעלמא מנלן דלא דריש?											^	ד
נאמר: (שמות כ"ב) מכשפה לא תחיה, ונאמר: כל שוכב עם בהמה מות יומת, סמכו ענין לו, מה שוכב עם בהמה בסקילה, אף מכשפה בסקילה	דתניא: בן עזאי:										◇	ד
וכי מפני שסמכו ענין לו, נוציא זה לסקילה? אלא, אוב וידעוני בכלל מכשפים היו, ולמה יצאו? להקיש להם, ולומר לך: מה אוב וידעוני בסקילה, אף מכשפה בסקילה.	א"ל ר' יהודה:										◇	ד
ובמשנה תורה מנלן דדריש?											^	ד
נושא אדם אנוסת אביו ומפותת אביו, אנוסת בנו ומפותת בנו	דתנן: [ת"ק]										◇	ד
אוסר באנוסת אביו ומפותת אביו	רבי יהודה:										◇	ד
מ"ט דרבי יהודה? דכתיב: (דברים כ"ג) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו, כנף שראה אביו לא יגלה.	ואמר רב גידל אמר רב:										◇	ד
וממאי דבאנוסה כתיב?											◇	ד
מעילויה דקרא, דכתיב: (דברים כ"ב) ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף, וסמיך ליה: לא יקח איש וגו'.											◇	ד
ורבנן?											◇	ד
אי הוה סמיך ליה - כדקאמרת, השתא דלא סמיך ליה, בשומרת יבם הכתוב מדבר, ולעבור עליו בשני לאוין.	[רבנן]										◇	ד
ובמשנה תורה מאי טעמא דדריש?											◇	ד
איבעית אימא: משום דמוכח, ואיבעית אימא: משום דמופני.											◇	ד
איבעית אימא משום דמוכח, דאם כן, לכתביה רחמנא גבי עריות											◇	ד
ואיבעית אימא משום דמופני, דאם כן, לכתוב רחמנא לא יקח איש את אשת אביו, לא יגלה כנף אביו למה ליה? ש"מ לאפנויי.											◇	ד
וגבי ציצית נמי, איבעית אימא: משום דמוכח, ואיבעית אימא: משום דמופנה.											◇	ד
איבעית אימא משום דמוכח, דא"כ, לכתביה רחמנא גבי פרשת ציצית, למאי הלכתא כתביה הכא?											◇	ד
ואיבעית אימא משום דמופנה, מכדי כתב: (ויקרא י"ט) ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליך, לא תלבש שעטנו ל"ל? ש"מ לאפנויי.											◇	ד
הני מנן צ"ל, דאי כתב רחמנא לא יעלה עליך, הוה אמנא כל דרך העלאה אסור רחמנא, ואפילו מוכח כסות, כתב רחמנא לא תלבש שעטנו, דומיא דלבישה דאית ביה הנאה ואי כתב רחמנא לא תלבש, ה"א דוקא לבישה דמנני דמננה - אבל העלאה לא - כדכתיב: לא יעלה עליך											◇	ד
א"כ, לכתוב רחמנא לא תלבש שעטנו, צמר ופשתים למה ליה?											◇	ד
מכדי כתב ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליך											◇	ד
הואיל ונאמרו בתורה סתם בגדים, ופרט לך הכתוב באחד מהן צמר ופשתים, אף כל צמר ופשתים	ותנא דבי רבי ישמעאל:										◇	ד
צמר ופשתים דכתב רחמנא ל"ל? ש"מ לאפנויי.											◇	ד
ואכתי איצטריך, סד"א העלאה היא דלא נפיש הנאתה, אבל לבישה דנפיש הניתיה - כל תרי מיני אסור רחמנא, כתב רחמנא צמר ופשתים											◇	ד

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < Oמעשה-story </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
א"כ, לשתוק קרא מיניה, ותיתי שעטנז שעטנז מהעלאה.												◊	!	ד:
ותנא דבי ר' ישמעאל, טעמא דכתב רחמנא צמר ופשתים, הא לאו הכי, כלאים בציצית ה"א דאסר רחמנא, והכתיב: (במדבר ט"ו) ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם,													⚡	ד:
כל בגדים צמר ופשתים הם	ותנא דבי רבי ישמעאל:												⚡	ד:
ואמר רחמנא: עביד ליה תכלת, ותכלת עמרא הוא													⚡	ד:
וממאי דתכלת עמרא הוא?													⚡	ד:
מדשש - כיתנא, תכלת - עמרא הוא													!	ד:
איצטריך, סד"א כדרבא													!	ד:
כתיב הכנף - מין כנף, וכתיב צמר ופשתים, הא כיצד? צמר ופשתים - פוטרין בין במינן בין שלא במינן, שאר מינן, במינן - פוטרין, שלא במינן - אין פוטרין.	דרבא רמי:												!	ד:
והא תנא דבי רבי ישמעאל לית ליה דרבא													⚡	ד:
איצטריך, סד"א כדרבא, הכני מין כנף, והוה קודמנא. עביד ליה צמר ופשתים לפשתים, וכי עבידת צמר לצמר - צבעיה, אבל צמר לפשתים ופשתים לצמר לא, כתב רחמנא צמר ופשתים, דאפילו צמר לפשתים ופשתים לצמר													!	ד:
תינה לתנא דבי ר' ישמעאל, לרבנן מנא להו?													⚡	ה:
נפקא להו מראשו	[רבנן]												!	ה:
(ויקרא י"ד) ראשו - מה תלמוד לומר? לפי שנאמר: (ויקרא י"ט) לא תקיפו (את) פאת ראשכם, שומע אני אף מצורע כן, תלמוד לומר: ראשו	דתניא:												!	ה:
הקפת כל הראש שמה הקפה.	וקא סבר האי תנא:												!	ה:
איכא למיפרך: מה ללאו דהקפה שכן לאו שאין שוה בכל													⚡	ה:
אלא, אתיא מזקנו													!	ה:
(ויקרא י"ד) זקנו - מה תלמוד לומר? לפי שנאמר: (ויקרא כ"א) ופאת זקנם לא יגלחו, שומע אני אף כהן מצורע כן, ת"ל זקנו	דתניא:												!	ה:
ואם אינו ענין ללאו שאין שוה בכל, תנהו ענין ללאו הוה בכל.													!	ה:
ואכתי איצטריך, סד"א שאני כהנים, הואיל וריבה בהן הכתוב מצות יתירות, אפילו לאו שאין שוה בכל לא דחי, קמ"ל דדחי?													⚡	ה:
אלא, אתיא מראשו דהך תנא													!	ה:
ראשו - מה ת"ל? לפי שנאמר: (במדבר ו') תער לא יעבור על ראשו, שומע אני אף מצורע ונוזר כן, ת"ל: ראשו.	דתניא:												!	ה:
איכא למיפרך: מה לנוזר מצורע שכן ישנו בשאלה													⚡	ה:
דאי לא תימא הכי, הא דקיימא לן דאין עשה דוחה לא תעשה ועשה, ליגמר מנוזר אלא מנוזר מ"ט לא גמרינן? דאיכא למיפרך: שכן ישנו בשאלה, ה"נ איכא למיפרך: שכן ישנו בשאלה													■	ה:
אלא, לעולם מקרא קמא													!	ה:
אם כן, לימא קרא ציצית תעשה לך, גדילים למה לי? ש"מ לאפנויי.													!	ה:
האי לשיעורא הוא דאתא: גדיל - שנים, גדילים - ארבעה, עשה גדיל ופותרהו מתוכן													⚡	ה:
א"כ, לימא קרא לא תלבש שעטנז צמר ופשתים, יהדו ל"ל? ש"מ לאפנויי.													!	ה:
ואכתי מיבעי ליה: לתוכף שתי תכיפות - חיבור, ותכיפה אחת - אינו חיבור													⚡	ה:
א"כ, לכתוב רחמנא לא תלבש צמר ופשתים יחדו, שעטנז ל"ל? ש"מ לאפנויי.													!	ה:

■ מימרא-atement
 ; קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
										ז	◇	ה:	
										!	◇	ה:	
											ז	◇	ה:
										!		ה:	
										ז	◇	ה:	
										!		ה:	
										ז	◇	ה:	
										!		ה:	
										ז	◇	ה:	
										!		ה:	
										^		ה:	
										!	◇	ה:	
										ז	◇	ה:	
										!	◇	ה:	
										ז	◇	ה:	
										!	◇	ה:	
										ז	◇	ה:	
										!	◇	ה:	
										ז	◇	ה:	
ואליבא דמ"ד:										■ ז		ה:	
										!	◇	ה:	
										ז	◇	ה:	
										!	◇	ה:	
										■ !	◇	ה:	
דתניא:										!		ה:	
										ז	◇	ה:	
										ז	◇	ו.	
										!	◇	ו.	
										ז	◇	ו.	
										■ ז		ו.	
דתניא:										ז	◇	ו.	
										ז	◇	ו.	